

בדרכך אשר הלאה תִּזְמַח אֶת־עֵינָיו וְאֶת־אֹזֶן
הזכר אשר בידך יאה הנזמיים אשר באזנייהם ווילכו
אהב יעקב תוזת האלה אשר עם שכוב ישוע ויבנֵי
וזחת אליהיך על הארץ אשר סביבות יהוב ולא
רדרפו אוזרי בני יעקב ריבא יעקב כוזה אשר נאלץ
כגען הוא בית אל איזא רפתק העם אשר עביו ייבנו
עם כזבון ויקרא למלך אל בית אל כי שם נכלו
אליו האלים בברוחו כיבני אווזין ותבוח דבירה מינקת
רבקה ותקבר מותחת לבית אל הוזה האלון ויקרא

שם אלון בכות

וירא אלהים אל יעקב עוז בבא מיפדן ארבעונר
אתו ויאמר לו אלהים שומר יעקב לא יקרא שומר
עוד יעקב כי אם ישראלי יהיה שומר ויקרא את
שבוי ישראל ייאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ירבה גוי וקהל גויים יהיה כימור וכילכלה כויזלץ
יעאו יאת הארץ אשר נתתי לאברהם ולייזוק לך
אתגנה ולזרעך אחריך אתך את הארץ ייעל מועלוי
אלים במקום אשר דבר אותו ויעקב יעקב מצבח
במקומות אשר דבר אותו מוצבת אבן ויסר עליה נסך
יעזק עליה שמיין ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אותו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויית
עד כברת הארץ לבוא אפרתיה ותולד רוחל ותקש
בלדהה ויהי בהקשתה בלדהה ותאמור לה גמיילת
אלתיראי כי גם זה לך בן ויהי בעאת נפשה כי מיתה
ויקרא שכוון בן אוני ואביו קרא לו בניכוין ותבוח
רחל ותקבר בדרכך אפרתיה היא בית לוחם ויעזב
יעקב מוצבנה על קברתה היא מוצבת קברך
רוחל עד הים ויסע ישראל ריש אלה מהלך
למוגדל עד רווייה בשכונת ישראל אל הארץ היה